

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2018 / 04 / (...) / 8 MAART 2018**

Inzake (...) , wonende (...) te (...) , bijgestaan door mevrouw (...) , advocaat te (...) ,
(...) , alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen (...) , (...) te (...) , vertegenwoordigd door de heer (...) , algemeen directeur,
bijgestaan door de heer (...) , advocaat te (...) ,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 4 januari 2018 heeft meester (...) , namens de heer (...) , beroep ingesteld tegen de beslissing van 13 november 2017 van de raad van bestuur van de (...) waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van ‘het ontslag’ wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer (...) is vastbenoemd verpleger aan het (...).

Op 14 november 2016 beslist de raad van bestuur van de Scholengroep de heer (...) de tuchtstraf van ‘de schorsing voor één maand’ op te leggen omwille van het stellen van ongewenste handelingen t.o.v. een stagiaire.

Op 21 juni 2017 voeren de directeur van het (...) en de internaatsbeheerder een gesprek met de heer (...) omtrent een incident op 14 juni 2017 waarbij de heer (...) een leerling zou hebben geslagen. Op 23 juni 2017 wordt door de internaatsbeheerder een fiche van vaststelling opgemaakt naar aanleiding van de melding van een incident op 20 juni waarbij de heer (...) grensoverschrijdend gedrag tegenover een leerlinge zou vertoond hebben.

Onder verwijzing naar de 2 genoemde incidenten, beslist de raad van bestuur van de Scholengroep op 26 juni 2017 om de heer (...) met onmiddellijke ingang preventief te schorsen en om tegen hem een tuchtprocedure en een tuchtonderzoek in te stellen. Na de heer (...) te hebben gehoord, beslist de raad van bestuur van de Scholengroep op 3 juli 2017 om de beslissing van 26 juni 2017 tot preventieve schorsing bij hoogdringendheid te bekrachtigen en te bevestigen.

De Onderzoeksceel van het GO! wordt gevraagd de hoger vermelde incidenten te onderzoeken. Dit onderzoek resulteert in een verslag van 18 september 2017.

Nadat de raad van bestuur kennis heeft genomen heeft van het rapport van de Onderzoeksceel van 18 september 2017, wordt de heer (...) met een ter post aangetekende brief dd. 23 oktober 2017 uitgenodigd om zich op 13 november 2017 in het kader van de tuchtstraf van 'het ontslag', voor de raad van bestuur te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen:

“- op 14 juni 2017 tijdens een uitstap naar de Efteling de intern (...) met uw agenda ter hoogte van het oog in het gezicht te hebben geslagen, wat u in diverse gesprekken (met mevrouw (...), de heer (...), de heer (...), mijn ambt) toegaf.

- op 19 juni 2017 was u aanwezig in de slaapkamer van (...), die zich in haar ondergoed bevond. Dit is tegen de afspraken, die gemaakt werden naar eerdere incidenten. Verder is er op 20 juni een incident geweest waardoor (...)het vertrouwen in u is kwijtgespeeld.”

Na de hoorzitting van 13 november 2017 beslist de raad van bestuur van de Scholengroep om de heer (...) voor de bewezen bevonden tenlasteleggingen de tuchtstraf van 'het ontslag' op te leggen. Die beslissing wordt hem ter kennis gebracht met een ter post aangetekende brief dd. 21 december 2017.

Tegen deze beslissing tekent meester (...), namens de heer (...), beroep aan bij de Kamer van Beroep met een ter post aangetekende brief dd. 4 januari 2018.

2. Het procedureverloop

Met een aangetekende brief dd. 23 januari 2018 heeft meester (...) een verzoek tot wraking van de heer (...) als effectief lid van de Kamer van Beroep ingediend.

Met een e-mail van 24 januari 2018 heeft meester (...) namens verwerende partij het administratief dossier ingediend.

Met een aangetekende brief dd. 23 februari 2018 heeft meester (...) namens verwerende partij een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 16 januari 2018 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroepsschrift van 4 januari 2018 is tijdig en met inachtneming van de voorgeschreven vormen ingediend. Het is ontvankelijk.

4. Evolutie van het dossier

4.1. In haar verweerschrift stelt de verwerende partij dat “de beslissing van de raad van bestuur niet gesteund is op het incident betreffende (...), nu deze tenlastelegging niet werd weerhouden door de verwerende partij in haar beslissing.” Op de hoorzitting herhaalt de raadsman van de verwerende partij die opstelling en

hij vraagt te acteren dat de verwerende partij niet langer volhoudt dat de tweede tenlastelegging bewezen is.

4.2. Rekening houdend met dat initiatief stelt de Kamer van Beroep vast dat de tweede tenlastelegging vervalt en dat het voorwerp van het beroep beperkt is tot de tuchtstraf van het ontslag op grond van de eerste tenlastelegging.

5. Over de behandeling van de zaak door de raad van bestuur.

5.1. De verzoeker voert aan dat de tuchtprocedure niet regelmatig opgestart is, nu het bewijs niet voorligt dat hij op de wijze bepaald in artikel 19, §1, laatste lid, van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs in kennis werd gesteld van de beslissing van de raad van bestuur om een tuchtprocedure tegen hem op te starten. Hij stelt ook dat de opgelegde tuchtstraf hem laattijdig ter kennis gebracht werd.

5.2.1. De verzoeker betwist niet dat de algemeen directeur met het aangetekend schrijven waarbij de verzoeker werd opgeroepen voor de hoorzitting van 3 juli 2017 betreffende de bevestiging van zijn preventieve schorsing bij hoogdringendheid hem ook de integrale beslissing van 26 juni 2017 heeft bezorgd waarin duidelijk vermeld is dat een tuchtprocedure wordt opgestart. Die kennisgeving is conform artikel 19, §1, laatste lid.

5.2.2. Krachtens artikel 19, §9, van het besluit van 22 mei 1991 moet de tuchtoverheid “zonder verwijl” de beslissing van de tuchtoverheid ter kennis van de betrokkene brengen. Het begrip ‘zonder verwijl’ wordt niet nader omschreven. Aangenomen kan worden dat het bestuur niet zonder reden de kennisgeving van de integrale beslissing mag uitstellen. Gelet op de tijd die nodig is om de beraadslaging van de raad van bestuur in een coherente tekst om te zetten, komt in dit geval de periode tussen het nemen van de beslissing door de raad van bestuur op 13 november 2017 en de betekening ervan bij brief van 21 december 2017 niet

overdreven lang voor. In ieder geval hebben gebreken in de kennisgeving van de beslissing geen gevolgen op de regelmatigheid van de beslissing zelf.

6. De grond van de zaak.

6.1. De verzoeker betwist dat hij (...) hard in het gezicht geslagen zou hebben. Hij ontkent niet dat er een handgemeen geweest is, maar vindt dat het in zijn juiste context geplaatst moet worden: hij heeft, na mondelinge terechtwijzingen, de jongen een ‘tik op de schouder met een agenda’ gegeven, maar de beoordeling ‘slaan’ is niet correct.

6.2. De verwerende partij stelt dat de verzoeker tijdens zijn verhoor door de raad van bestuur toegegeven heeft en dat de getuigenissen van (...) en van drie collega-leerkrachten bevestigen dat de verzoeker ‘(...) in het aangezicht geslagen heeft met verwonding van het oog van (...) tot gevolg’.

6.3.1. De verzoeker heeft in het kader van zijn verhoor voorafgaand aan zijn preventieve schorsing toegegeven dat hij met zijn agenda ‘op de linkerschouder van (...) getikt heeft om zijn aandacht te trekken en hem mondeling berispt heeft’ maar hij heeft ook betwist dat hij ‘uithaalde’. Tijdens het tuchtverhoor heeft hij ‘schuldig gepleit, al is het wel zo dat de fameuze tik gerelativeerd dient te worden’ en heeft hij gesteld dat ‘er geen hard bewijs (is) om de hardheid van de tik tegen het schouder/hoofd te staven’.

6.3.2. Heeft de verzoeker (...) zeer zeker aangeraakt, dan rijst de vraag of hij hem “in het gezicht geslagen heeft” zodat dit als een tuchtrechtelijk vergrijp aan hem aangerekend kan worden.

6.3.3. De eerste schriftelijke neerslag van het voorval gebeurde tijdens het opvolgingsgesprek van 21 juni 2017 -een week na de feiten- met de internaatbeheerder en de directeur van het (...) waarin de verzoeker stelde dat hij “met zijn agenda naar de leerling uitgehaald heeft en dat (...) daarna begon te wenen”. Het onderzoek dat daarop gevolgd is geeft geen onmiddellijk uitsluitel

over de ernst van de “uithaal”: er zijn immers geen rechtstreekse getuigen van het voorval teruggevonden kunnen worden.

Achterhaald is wel kunnen worden dat de kinderen die rondom (...) op de bus zaten geen gewag maken van een klap in het gezicht, maar dat zij enkel vastgesteld hebben dat hij gehuild heeft. De klap was dus niet van die aard dat de leerlingen ervan opgeschrikt zijn.

Uit het gevoerd onderzoek blijkt ook dat collega (...) -de enige leerkracht die zich na de feiten een idee heeft gevormd van het gebeurde- kort na de feiten en afgaand op rumoer in de bus, van de verzoeker gehoord heeft dat hij (...) een ‘klets’ -van het woordgebruik is zij niet zeker- in het gezicht gegeven heeft, dat zij, wegens het gehuil van (...), voor zichzelf besloten heeft dat het ‘wel serieus was’ en dat zij zich niet kon herinneren dat het voorval ‘sporen had achtergelaten’, maar dat de verzoeker haar ook gezegd heeft: ‘Als (...) ooit bij mij in de leefgroep komt dan zal hij wel weten hoe hij zich moet gedragen’. Gewis is vastgesteld dat (...) gehuild heeft, maar zulks kan het gevolg zijn van het schrikken of een reactie op het aanvoelen van een krenking van zijn eer en aldus niet te wijten aan de impact van de slag. Met andere woorden, ook de getuigenis van collega (...) bevat geen overtuigend bewijs dat wat de verzoeker heeft gedaan méér is dan het aantikken teneinde aandacht te trekken.

6.3.4. Bij gebrek aan overeenstemmende gegevens, blijven twijfels bestaan over de ernst van de uithaal van de verzoeker naar (...) toe: een aanraking is er zeker geweest maar er blijven twijfels over de bedoeling van de verzoeker en de impact van zijn handelen. Een en ander doet de Kamer van Beroep besluiten dat niet afdoende bewezen is dat de verzoeker (...) ‘in het gezicht geslagen heeft’ in de zin dat de aanraking te kwalificeren is als de aantasting van de fysieke integriteit van (...).

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de
evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals
gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen
en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en
plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het
gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op
10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 8 maart 2018;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of het eerste tuchtfeit bewezen is, met 4
stemmen voor en 5 stemmen tegen;

Enig artikel

De beslissing van de raad van bestuur van (...) van 13 november 2017 waarbij de
heer (...) de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd, wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 8 maart 2018.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw H. ELOOT en de heren T. SCHURMANS en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren G. ACHTEN, L. BOGHE, R. VAN DER STRAETEN, A. VANDROMME en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer G. ACHTEN niet deel aan de stemming;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE